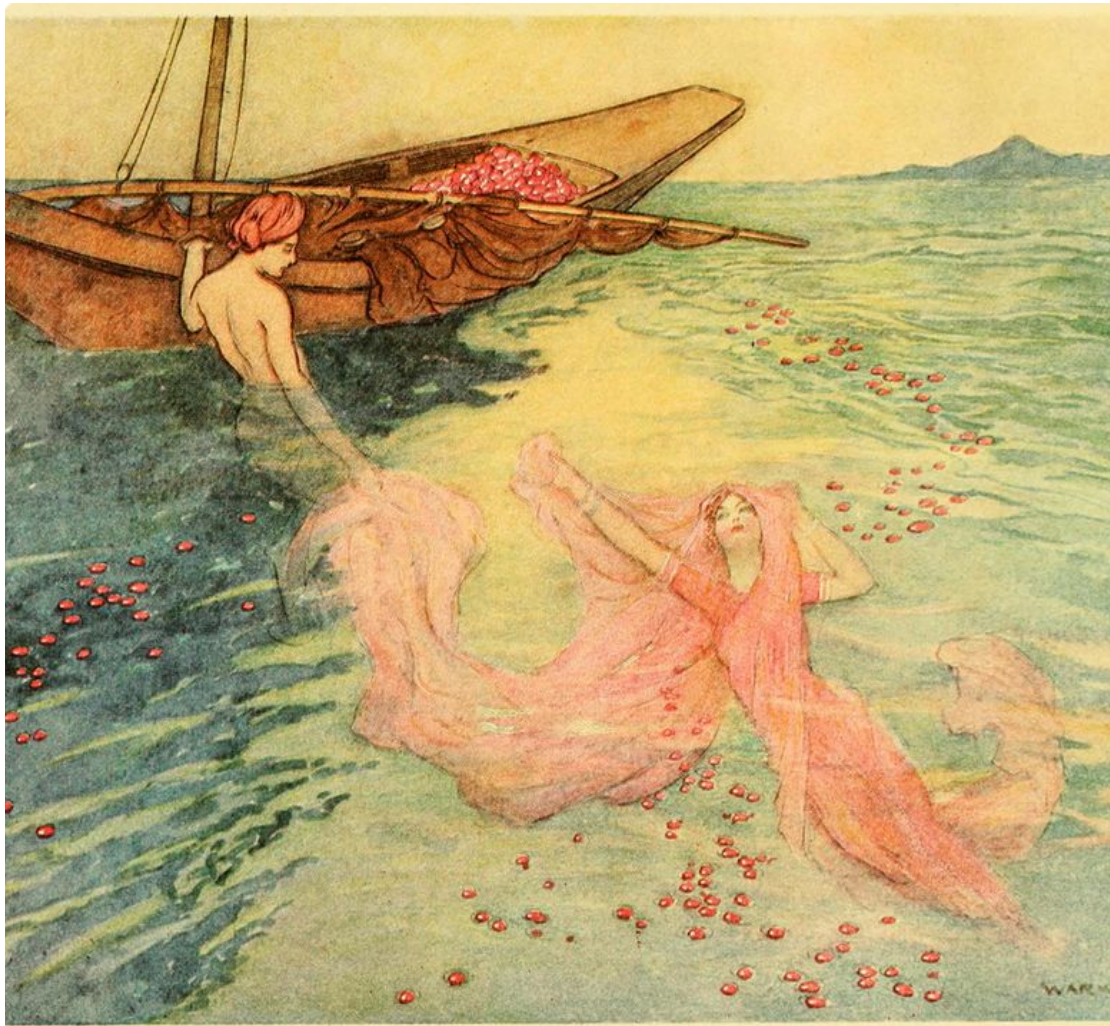

Ririro

De Herkomst van Robijnen

Op een dag vertrok een koningin met haar jongste zoon naar een huisje aan zee om daar met zijn tweeën vakantie te vieren. De jonge prins was door zijn moeder door en door verwend. En dat kon je merken aan zijn gedrag. Hij deed alleen maar zijn eigen zin en luisterde naar niemand. Ook niet naar zijn moeder.

Toen hij met zijn moeder wilde zwemmen in zee lag er een grote boot voor anker. De boot was verlaten. 'Moeder, laten we aan boord gaan en wegvaren om op avontuur te gaan,' zei de prins. 'Nee, dat kan niet. De boot is niet van ons,' antwoordde de koningin. 'Ik zal toch gaan,' sprak de prins en klom op de boot, 'je kunt met me mee gaan, of ik ga alleen!'

De koningin smeekte de prins de boot te verlaten, maar de prins hees het anker op. Zijn moeder klom in grote haast in de boot. De reis duurde een aantal dagen tot de boot in de buurt van een draaikolk kwam. De prins zag robijnen in het water drijven. Nog nooit had iemand robijnen gezien van zo een groot formaat. Per stuk zouden ze een fortuin waard zijn.

De prins greep een aantal robijnen uit de zee en nam ze aan boord. De koningin zei: 'Lieveling, neem de edelstenen niet mee. Ze moeten van iemand zijn wiens schip is vergaan. Ze zijn niet van ons. Mensen zullen denken dat we dieven zijn.' Op herhaalde smeekbeden van zijn moeder gooide de prins de robijnen terug in zee, maar hield er één in het geheim. De boot kwam kort daarna aan in een haven van de hoofdstad van een koning.

Niet ver van het paleis huurden de koningin en haar zoon een huisje. Op een dag speelde de prins met de kinderen van de koning. Ze gingen knikkeren. De prins gebruikte daarbij zijn robijn als knikker. De dochter van de koning keek die dag toe vanaf het balkon. De robijn trok haar aandacht en ze vroeg haar vader om de edelsteen van de jongen te kopen.

Dezelfde dag vroeg de koning de jongen met de kostbare steen naar hem toe te komen. Toen de jongen kwam, was de koning onder de indruk van de grootsheid van de robijn. Hij vroeg hem waar hij het vandaan had. De jongen antwoordde dat hij het uit de zee had gehaald. De koning bood er duizend roepies voor. De prins, die de waarde niet kende, vond dat een prima bedrag.

Toen de koningsdochter de robijn kreeg, deed ze die in haar haar en zei tegen haar papegaai: 'Oh, zie ik er niet prachtig uit met deze robijn in mijn haar?' De papegaai

antwoordde: 'Nou... nee hoor, je ziet er belachelijk uit! Je zou er minstens twee van in je haar moeten dragen!'

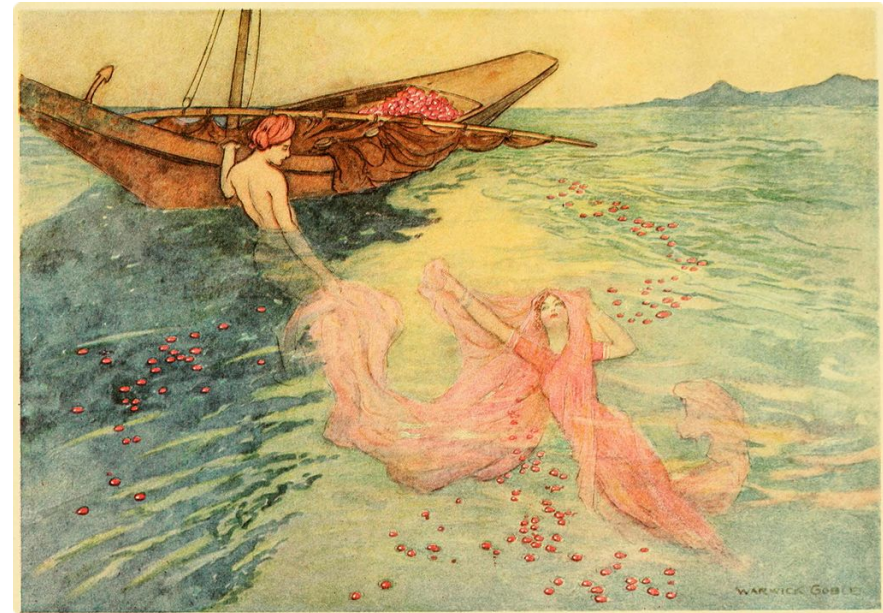
De dochter voelde zich rot over wat de papegaai had gezegd en zei tegen haar vader: 'Als u geen robijnen voor mij koopt, dan heeft het leven voor mij geen zin en zal ik niet meer eten of drinken.' Dat maakte de koning enorm verdrietig en hij vroeg de jongen nog een keer voor hem te verschijnen. 'Heb je nog meer robijnen in je bezit?' vroeg de koning. 'Nee,' antwoordde de jongen, 'ze zijn te vinden in de zee, heel, heel ver weg. Ik kan ze voor u halen.'

Verbaasd over het antwoord van de jongen, bood de koning rijke beloningen aan voor het verkrijgen van een robijn van dezelfde soort. De jongen ging naar huis en zei tegen zijn moeder dat hij robijnen voor de koning ging halen. De koningin smeekte haar zoon om niet te gaan. Maar de jongen was vastbesloten. Niets kon hem ervan weerhouden en dus ging hij aan boord van hetzelfde schip waarmee hij was gekomen.

Op zee bereikte hij opnieuw de draaikolk. Dit keer wilde hij weten waar de robijnen precies vandaan kwamen. Dus voer hij naar het midden van de draaikolk. Daar zag hij een opening. Hij sprong erin en liet zijn boot rond de draaikolk draaien.

Op de bodem van de oceaan zag hij een prachtig paleis. In een grote zaal zag hij de God Shiva. Zijn ogen waren gesloten. Boven het hoofd van de God Shiva bevond zich een

ruimte waar een buitengewoon mooie jonge vrouw lag. Toen de prins dichterbij kwam, zag hij dat haar hoofd van haar lichaam was gescheiden. Uit het hoofd parelden rode robijnen die de oceaan in stroomden. Bij het hoofd van de prachtige vrouw zag de prins twee kleine staafjes liggen. Een was van zilver en een was van goud. De prins kon het niet laten om ze op te pakken, maar liet daarbij per ongeluk de gouden staaf op het hoofd vallen. Het hoofd voegde zich hierbij onmiddellijk aan het lichaam en de dame stond op.

De jonge vrouw was verbaasd bij het zien van een mens en vroeg hoe hij bij haar was gekomen. De prins vertelde haar het hele verhaal. Daarna zei ze; 'Je moet nu meteen weg, want als Shiva wakker wordt, zal hij jou laten sterven.' Maar de prins was enorm verliefd op haar geworden en wilde haar niet verlaten. Dus gingen ze er samen vandoor. Ze klommen op de boot en wisten het vol te laden met robijnen.

Wat was de koningin opgelucht om haar zoon weer terug te zien! Natuurlijk vond ze het goed dat haar zoon trouwde met de beeldschone jongedame. De prins stuurde de volgende dag een badkuip vol robijnen naar de koning. Deze was enorm blij verrast en gaf ze aan zijn dochter. Zij was op haar beurt zo gelukkig, dat ze wel met de vreemde jongen wilde trouwen. Hoewel de prins al met de vrouw uit de oceaan was getrouwd, vond hij het goed om ook met haar te trouwen. Iedereen was daar gelukkig mee en ze leefden nog lang en gelukkig en samen kregen ze heel veel kinderen.